

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spať měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpođń ty.

Z njebjes mana,
Njeh ěi khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ěe

F.

Sserbske njeđželske łopjeno.

Wudawa šo kóždy šobotu w Smolerjez knihicziščeźerni w Budyschinje a je tam ša šchtwórtlětnu pschedplatu 40 pj. dostacž.

Palmarum.

Sach. 9, 9.

„Wješel šo jara, Zionsta džowla, a wystał, Jerusalemska džowka; hlaj, twój kral pschińdže k tebi, prawy a pomoznik, khudy, a jědže na wóple a na mlodym wóple teje wóplizy.“ Jako profeta Sacharja to pišasche, bě šo israelski lud s babilonskeho jastwa drje wróćil, ale wón bu wot wschelakich njepscheczelow a šušodow nadpadowany a tyscheny a do njeměra stajany. Pschecziwo tutej czwili šlubi Bóh tón Knjes psches šwojeho profetu krala ša pomoznika. Zyle wěsće je Sacharja s tutym šłowom na mešiasa pokasał. Kaž pał zhył Israel šemškeho krala ša mešiasa woczakowasche, tak je profeta Sacharja tu tež na krala se šwětnej mozu myšlił. Ale w žanym jeniczkim tych šwětnych kralow, kiž šo posdžišcho ša knjesa nad Israelom šeziniču, njeje šo tuto wěščenje dopjelniło, wjele bóle je šo to hakle štało w Jesuku a to tehdy, hdyž do Jerusalema czehnjesche a jemu šyly napschecziwo khwatachu, jeho ša Dawitoweho šyna witachu, Šosianna wołajo, s palmowymi hałosami w rukomaj.

Židzi s džěla wschał w Jesuku hižom bóršy po jeho šjawnym wustupowanju šwojeho mešiasa widžachu. Tak n. psch. šo šlepi pschi puczu k njemu wołachu: Jesu, ty „šyno Dawitowy“, šmil šo nad nami! Ale wschitzy woczakowachu, šo tež Jesu šwětno kralestwo šałoži. Jesu šo tutu myšl pscheco wotpokasowasche. Jako chzychu jeho po džiwym naščenjeju teho luda krala šezinič, wustupi wón

na horu, wón šamlutki. (Jan. 6, 15.) — Tej macžeri džeczi Zebedeownych, kotraž jeho czěščelatomna prošesche: „Pschitaž, šo mojej dwaj šynaj bychtaj šedžiloj w twojim kralestwje, jedny na twojej prawizy a drugi na ľewizy“, Jesu šo wotmolwi: Wy njewěsće, šhto wy prošycze (Mt. 20, 20). — Jako Pilatuš k njemu džesche: „Šy ty Židow kral?“, dha Jesu šo wotmolwi: „Moje kralestwo njeje wot tuteho šwěta!“ (Jan. 18, 36). A tola je to, šhtož bě tutón pohanski, romski bohót na Jesukowy šchiz s grichiskimi a s łacžanskimi a s hebrejskimi pišnikami napisał, šo by Jesuša a s dobom Židow hanił a ša šmėch mėl, šo pošna wěrnosć šeziniło: „Tutón je tón židowski kral.“ (Luk. 23, 38). A hdyž šuli Boža martra šteji, tam widžimy tež jako našche wušnacze to napišmo „J N R J“, to reka: „Jesuš Nazarenski, kral Židow“. A hdyž je Jesuš po kralowškim waschnju do Jerusalema šacžahnył, dha chzyšche šo s tym šjawnje a šwjatocznyje šwojemu ludej ša jeho krala a mešiasa pschecstajicž. Šo na wóple jědže, to njeje, kaž šo druhdy praji, šnamjo ša wošebitu pokornosć. Tež najwošebnišchi knjesojo jěchaju w rańškim kraju na wóple. To je tam tak waschnje. A Jesuš chzyšche na tym dnju niž we wotrocžkowskej podobje, ale jako kral w Israelu do šwojeho města šacžahnyč; tehdy dyrbjesche wopravdže rekač: „Hlaj, twój kral pschińdže k tebi!“ —

Hdyž pał Jesuš žane šemške kralestwo postajicž njechasche, šhto dha je potom chzyl? Kaž Sacharja w duchu widži, šo tón pschichodny kral šwój lud wot jeho czwilo-warjom wušwobodži, tak dyrbjesche tutón Jesuš šwojich

pschwišowarjom wot žaloštneho njepšhecžela wumóz, wot hrěcha a s tym wot šmjercze. „Bóh je naš pschestajit do teho kralestwa šwojeho lubeho Šsyna, na kotrymž my mamy to wumóženje psches jeho krej, tych hrěchow wodacze.“ (Kol. 1, 14).

Wot hrěchow wumóz — to samóže jeno tón, kiž je šam bjes hrěcha. Šchtóž je bjes winy, tón je prawy. Ješuš bješ bjes hrěcha, bjes poroka, — prawy. We wschitkich spytowanjach je wobstał; njech je, so šo jemu wschitke krašnosče tuteho šwěta k nohomaj položa; njech je, so šo jemu we wobliczu čerpenja a šmjercze radži: „Bóh cze šwarnuj, to šo czi stacz njebudže!“ Pschezo je jeho jědž, so by činił wolu teho, kiž je jeho póšlał. Wón šmē šo praschecz: „Šchtó mješ wami móže mi hrěch dowješcz?“ (Jan. 8, 46). A k njemu šo jeho Wótž póšnawa: „To je tón šamy mój luby Šsyn, nad kotrymž ja dobre špodobanje mam“ (Mat. 3, 17). Jeho žyłe žiwjenje wot žłoba w Bethlehemje hač do šchiza na Golgatha je Bohu šwjecžene, wschudžom a pschezo je prawy. A dokelž je prawy, dha je wón pomocnik.

Pomoznika trjeba tón, kiž je w nusy. A šhto je najwjětšcha nusa? To je nusa dušče, kotraž ša wodacžom hrěschneje winy woła: „Božo, budž mi hrěschnikej huadny!“ A k tajkim rošćacžapólnym wutrobam Ješuš rjeknje: „Budž trošchtny, mój šyno, twoje hrěchi šu tebi wodate.“ Jeho šmjercž na šchizu ša to rukuje, so je hrěschny dolh šaplacžil. Ješuš šam praji, so je šwoje žiwjenje dał k wumóženju ša jich wjele (Mat. 20, 28). Wschitzy jeho japoschtoljo šu šo teho trošchtowali. Šswj. Jan pišče: „Ta krej Ješom Šhryšta, jeho Šsyna, wučžišczj naš wot wschitkeho hrěcha“ (1. Jan. 1, 7). Šswj. Pětr praji: „Wěšče, so wy nješče se sachodnym šlēborom abo šlotom wufupjeni, ale s tej drohej šrwju Šhryšta, jako njewinojteho a nješmasaneho jehnječža“ (1. Pětr. 1, 18). A šwjaty Pawol je to we wschitkich šwojich listach wušběhnył, kaž n. psch. 1. Tim. 2, 6: „Ješuš je šo šam dał k wuplacženju ša wschitkich.“

Wumóženje wot hrěcha, wujednanje s Bohom, šbožnosčž tych, kiž bychu šhubjeni byli a kotrychž je wón šašo do džěczazeho prawa pschěšadžil, to je tón škutk, to je to šbože, kotrež je tutón kral nam pschihotował.

Komu pschinjěše wón tuto šbože? Šchtó šmē šo jeho pschichoda wješelicž? „Wješel šo jara, ty Zionška džowka, a wyštaj, Jerusalemska džowka.“ Tón lud, kiž bē w Zionje domach, kiž w Jerusalemsje, w Bohu šwjecženym mješče, šwoju wótcžinu mješče! Ale czi šamšni, kiž jeho tač horliwje powitachu, šo wot njeho ša mačo dnjom wotwobrocžichu, haj jeho k šmjercži wjedžechu. S tym šu šwojeho mešiaša a tač šwoje šbože šacžišnyli. Woni nješku w prawym čašu wopomnili, šhtož šo k jich mērej hodžěšče! Nětk bu Šraelske herbštwo pohanam date, — druhim džěczžom.

Ješuš pač je a wostanje s kralom. Zionška džowka je nětk tón lud Boži, kiž je w nim šwojeho Šbožnika namakał a jeho šebi ša krala wušwolil, kotremuž rad šluži, s kotrehož ruki huadu ša huadu bjerje, a wo kotrymž wobšboženju wušnawa: „Njeje w žanym druhim ta šbožnosčž; tež njeje žane druge mjeno pod njebjom date tym čłowjekam, w kotrymž my mohli šbožni byčž!“ (Jap. šf. 4, 12).

Šchtó samóže dolicžicž wschitkich tych, kiž šu pschimoni? —

Njedželu Palmarum je pola naš konfirmazija. Kač je mloda šyła pacžerškich džěczž tak podobna tamnej wješelej šyly, kiž temu Šnjesej napscheczimo dže a woła: „Šosianna temu šynu Dawitowemu! Šhwaleny budž, kiž pschindže w mjenje teho Šnješa!“ Tón Šnješ šam čył tute mlode wutrobny žohnowacž, so by tež tu woprawdže rěkało: „Šlaj, twój kral pschindže k tebi“, kotremuž bychu rad šlužile čžaš šwojeho žiwjenja, so by wón tež jich pomocnik był we wschěch spytowanjach žiwjenja a škóncžnje k wěcznej šbožnosčži! Šamjeň.

V. w H.

Bošmończka.

Šhto žyrkej wotewrja dženyš durje
A šwony škincža šwjatocžnje?
Šhto ludžo šteja jako murje
Šched Božim domom nutrne?

Šlaj, do žyrkwe dženyš mlodosčž čžehnje,
We domje, šchuli šklubana;
Duž se štaršchimi pschewodženje
Ši dawa tež wscha wošada.

Na wobliczu jej štrowosčž kčžěje
A barbi licžka čžerwjene,
Tu wutrobu pač wěra hrěje,
Da nadžej ša dny pschichodne.

Nětk psched woštarjom džěczž šklecža
A lubja šwěru Šbožnikej,
Šso jemu ša wschě čžakny šwjecža
Še šwojej dušchu mlodušchlej.

Šnješ Ješuš škadže na nje ružy
A žohnuje je s lubosčžu,
Šo bychu psches žiwjenje dužy
Šačž na šonz štale we šbožu.

Duž štučče nětk na nowu drohu
A džeržče, šhtož šče šklubite,
A žane nješaj šwoju nohu
Na pučže, Bohu pscheczimne!

Ty pač, o Šhryšćče, pač je šwěru,
Budž šam jim wodžer wobštajny,
Čžin njepowalnu jim jich wěru,
Šo njebyłe bjes šepjery.

A póndu nětko na wschě štrony
Šo wschellich pučžach žiwjenja,
Šačž škóncžnje junu šnijertne šwony
Še šiwaju wschě do rowa,

Dha wšmi je wschitke s huadu k šebi
Šim wotewr šwoje njebješa;
Nječž čžahnu potom wschitke k tebi
Do njebješkeho Šalema!

Lubosčž hačž do šmjercže.

Něhduschi čžěški kral Wenzel šo ras w Prašy k židowskemu templu wješěšče, so by šwojej žonje tón rjany twar pokajał. Pola jeneho židowskeho doma padny s ščěchi w blisłosčži krala žyhel na hašu. Duž to mējenje nasta, so šu Židži krala šabicž čžyli.

Wenzel to wërjesche a da wufas, so maja Židzi teho sčósnika pscheradzić, hewať budža wschitzu sčónzowani. Tydžeń smēja sa to čařa. Duž nasta pola Židow wulke žaloscjenje. Woni so wodnjo a w nozhy modlachu, so by Bóh Abrahama so nad nimi smilít; ale ničtó so njeskutka njewusna, ničtó teho sčósnika njesnajesche, dokelž žadny njeběsche. Šizom mënjachu wschitzu, so řu řhubjeni. Duž řta řo posłedni džeń, so řidowski krawz ř tym řhromadženym a řo modlazym řidam řtupi a řjekny: „Moji bratsja, ja řym runje tať njewinowaty, jako wy wschitzu; ale ja čžu prajicž, so řym tón zyhel čziřnył, pschetož lěpje je, so jedyn řa wschitřich wumrje, hač řo dyrbjeli wy wschitzu čžetpicž“. A tať řo řta; krawz bu řařudženy a wotprawjeny; řidzi pať buču wuwinowani. Woni řastarachu krawzowu řwóřbu hač na najlěpje, ř džakownoscžu řa jeho řmilny řtutť.

Šdy byču řidzi jeno tež nětko pšnali, so je řesuf runje tať řa nař wschitřich wumrjet!

Bohnowanje čžicheho pjatka.

Druhowěrny řchescžijan, řiž wofředž ewangelsřich bydleře, bě njeměrny we řwojim řwědomnju, runjež čžinjese, řchtož jeho zyřkej řadaře. We řwojej řřřřnosčži čžitaře na radu ewangelsřeho řchescžijana řwěru w bibliji. Duž pschřdže čžiči pjatť. Šwonj řwonja tať řjenje psches ranřřchu čžřřřinu. řemu je, jako by ř řčř řlinka to wolanje řřřřřa: „Řóř, dař řo ř Bohom řjednacž!“ Wón je hnuty. řena řchucžka, kotruž je řebi rano namakať, je řo jeho wutrobny dótřka, ta řchucžka: „ředyn Bóh je a jedyn řřřřnik mjes Bohom a čžlowjelami, mjenujřu tón čžlowjel řřřřř řesuf, řiž řo řam dať je ř wuplačženju řa wschitřich.“ Wón bě řo posřřřřř. řotajřim niz řamřna prawdosčž, na kotruž bě twariť, niz řnjeřna řarja, niz řwjecžř, niz řandželjo řu, řiž nam ř řbóžnosčži pomřaja? Tať bě dotal wěriť, tola tu řtejeře jeno wo jenym řřřřniku mjes Bohom a čžlowjelami piřane, řiž je řo řameho woprowať ř wuplačženju řa wschitřich. Wón pocža nutřnje prořřřčž: „Řnježe, poľaž mi prawdu!“ Šwonjenje řařřřřřařřřř dže posřřřřřny do ewangelsřeho řožeho domu.

Wulka řelaza řhromadžřna řapocžina runje řhěrlusř: „D hłowa krawnjje řbita“. Tutón řhěrlusř, řiž jemu njebě zyře njesnaty, ma dženyřa wulku móž nad nim. Wón widži řchřž na Golgatha a na nim wiřajo jenicžkeho řřřřnika mjes Bohom a čžlowjelami, wot řoha wopuřčženeho, řmjercžř podateho. A jako nětko wofřada řpěwa: „řa řym to řawinowať, řchtož ty řy pschecžetřpit“, je jemu, jako by řchřřřřřny je řwojim blědym rořřřřřny woblicžom pschecželnje na njeho hładojo ř njemu prajit: „Tež twojeho pschestupjenja dla řym ja řranjeny a twojeho hřčha dla řbity; ta řchřřřa lěži na mni, so by ty měr měr a psches moje rany řy ty řahojeny. Čžzesč řiřččč řam psches řebje prawy byčž?“ Duž je jeho wutroba pschemožena wot řchřřřřřwaneje lubosčže, a wón praji: „Ně, ně, luby Řnježe řesuf!“ a ř polóženym řwědomnjom řpěwa ř wofřadu: „Ty čžřř řo na mni řmilicž, mój řwěrnny řbóžniko, mi řwoje dary dželicž, mój dořny řastřřř!“ A tať wón se řřřřřřř wóčžřom, ale se řbóžnej wutrobu zyřř řhěrlusř hač do řónza řobu wuspěwa. A řřřřřř, řiž nětko řčžehowaře, řlinčžese jemu, řaž řa njeho čžinjene. Wone řwědcžese řemu, so je Bóh teho, řiž wo řanym hřčchu ničžo njewjedžřese, řa nař ř hřčhej řčžiniť, so byčřny we nim ta prawdosčž byłi, kotraž pschod Bohom płačži. Nětko je w jeho wutrobje wučžinjene; wón něť wě, do řoho wěri a na řoho móže řo řpuřčžecž w řwjenju a we wumrjecžu. Něřřřř čžařa posřřřřř wón ř ewangelsřej wěře pschestřpi.

řařo je čžiči pjatť a wón lěži řhory na řwojim řožu. ře

řo mjes tym řestariť a wjele lět je řařčřlo wot teho čžičeho pjatka řem, wo kotřymž prjedy powjedachřny. Čžetřjenje a řačosčž je wón psches řwjenje njescž měr, ale jeho wěru jemu tej njestřej wřačž mohłej. Ně, jeho wěra bě řřřřřř, jeho lubosčž horžřřřa, jeho nadžřja wjeřelsřa. Dołho wřazř řwry byčž nima; lěkať je jemu prajit, so móže jeno řiřččč malo hódřřnow tracz. řako mudry řospodať je wón řwojemu domej rořřřřř a řemju nasad lěžo wostajit, wón řebi jeno řiřččč na njebjeřa mřřři. řa jeho prořřřw jemu jeho lubi řiřččč řunu jeho lubowaný řhěrlusř řpěwaja: „D hłowa krawnjje řbita“. řřřřřř woblicžo řo pschi řpěwanju rořřřřřni. řeho řubje řo modlitej: „řesuf, jenicžř řřřřř, mój Řnjeř a mój Bóh.“ řako jeho řwóřřni tu řchucžku řpěwachu: „řa řym to řawinowať, řchtož ty řy pschecžetřpit“, řpěwawe wón řiřččč řobu. řa to womjelny, pocža řo řmjertny pót pocžicž a řmjertne řědženje řo řědžicž. řizom řpěwaja: „Šdyž dyrřju wotřal čžahnjčž“ a „dař, so byčř trořřřř widžit“, duž řo mřřřřř posřřřřř a praji:

„řa řrej a prawdosčž řřřřřřř
ře moja drařta pschřřřřř,
ř tej pschod Bohom řa wobřřřřř čžu,
řdyž do njebja nuts pocžahnu.“

řědom bě ta řchucžka wuspěwana, duž wón, řo nasad řwjeřřřřř, čžřese a řbóžnje wuřny.

* * *

Mój wuj, 60 lět řary, bě řupž. Droheje parle, wo kotřejž tón Řnjeř w pschřřřřřny řčžř, řa kotruž tamny řupž wřchřřř da, řo by jeno řu wobřřřřř, tuteje parle mój wuj řiřččč njebě namakať, njestaraře řo tež wo řnu. Wón ř temu je řwojej njewěru řiřččč wulřu čžinjese, wuřměřese bójřte wěžy a řdalo-waře řo řožeho doma. Duž jemu jeho najmłódsři řym řhori, řiž bě řwojeju řestariřeneju řarřřřju wutrobne wjeřele. A jeho řhorosčž bě řhorosčž ř řmjercžř.

řa jeho dołřim řhoroložu, ř jeho mileho wóčžka, ř jeho prařčhenjom wo řože řłowo a ř jeho wotmoltwjenjom, ř jeho řřřřř a modlitwom řwědcžese tamna njebjeřa řařnosčž řwjenja, w řořřř potajeneho, řařřř džččř řože maja.

řjecžor do řwojeho woteřdženja řo wón se řwojimi bratřami a řotřami rořřřřřowa, połožř řiřččč řunu mřřřřř hłowu na řwěrnny macželny wutrobu a poda řčččřřř řaremu naney řuku ř tymi řłowami: „řorřř, luby nano, řo řařo widžřny.“ — „Ty wěřč, mój řřny“, nan hnuty wotmoltwi, „řo řa do řařřř wěřow njewěrju.“ Duž mřřřřř ř posřřřřřny hłóřom pschede wřchřřřř řwojimi luby řwoje posłednje řłowa řčžese a praji: „Luby nano, njebudž njewěrřřř, budž wěrřřř! Tať wěrnje hačž budže řččč do mojeho rowa řwědcžicž, widžřny řo řařo.“ řa to wocžř řandželi, řpaře zyřu nóž čžřese a nasajřra rano řahe wucžezę, na řmjertnym dnju řwojeho řwomóřřřř, čžiči pjatť, řaž bě řebi řadať a wot řoha wuprořřř. řruhi džęń řutřow bu řhowaný; řhula řpěwaře: „řesuf, moja nadžřja.“ řo běře mutny džęń, řčččžo bě řa mřčččřemř řhowanę. řako bě duchowny čželne řřřřřřř řola rowa wotdžeržal a řwědcžř: „řaneho řchescžijana njęřřř widžal wumrjecž řaž tuteho, ř tať wjeřelę wutrobu; wón wotpocžowaře, řaž řanowa duřa, na wutrobje řesufowej a wuřny řbóžnje w řukomaj řwojeho řbóžřřř —“ a jako bě řčččř: „řesuf řřřřř, nasč řbóžřř, čže řbudžř na řudnym dnju“, dželachu řo mřčččře a řčččřna řruha psches nję řařwěczř, row a řařččč řtejeře wot řčččž rořřřřř. řjebjeřa řruha pať, řařřřř dęžř řčččřna řařnosčž, řuřččč řo dele do wutrobny řareho nana, řbóžřřř bě řo jeho duře dótřnył. Wón a jeho zyřř dom bu wěrřřř.

* * *

Bě czihi pjatk, zyrkwine durje stejachu wotewrjene a Boži dom bě s ludom napjelny. Ale korcza bě tež wotewrjena a w njej ředžachu a pijachu nětoti sli towarřchojo pschi řhartach. Duž staji jedyn s nich řwoju řchleńcžu k hubje a dohlada řo pschi tym, řo bě runje w řtjoch. W řtjoch je řesuf řhryřtuř na řchizju wumrjel. Duž počza wón hancz: „Řak derje řo tola my mamy, mōžemy tudy ředžo picz; tōn na řchizju je dyrbjal tradacz.“

„Tōn na řchizju je dyrbjal tradacz“, řo jeho towarřchojo wosřecerjachu. Ale jenemu mjes nimi řlincžesche to řlowo řaž hrimanje, řo jemu psches řosče a mořhy džesche, a wutroba jemu řzesche. řtyřt jeho řapopadže. „Tōn na řchizju je dyrbjal tradacz!“ to jemu řpochi we wuřchomaj řlinczi, wón njemōže dlje ředžo wutracz, jeho cžeri precz. Dom pschischedřchi, běži runu řmuřu do řwojeje řomorki. řam řo poklalnyschi řdyřuje: „Řnježe řesuf, ty řy na řchizju wiřajo tradacz! řy řy řa řwojich mōrdarjow prořnył: Wōrcze, wodaj jim! řch, řmil řo tež nade mnu! řudž tež mi hnady a wodaj mi wřchitke moje hřchji!“

To řlowo: „Tōn na řchizju je dyrbjal tradacz“, bě řo jeho wutroby pschimnyło, wón bu psches řožu hnadu nowy cžlowjek, a niřtō jeho wjozy pschi řhartach a pschi palenzu widzał njeje.

* * *

Wořebna řchesczjanřka řnjeni, baronka ř. mjesesche řomor- nizu, řiz řo psches řwoju řwernoscz a wuřtojnoscz wuřnamjenjesche. řnjeni baronka pař bě tež polna luboscz pscheczimo řwojim řlu- řobnym a džeržesche řrucze na řchesczjanřke waschnje. řschēdnje bu domjaza řoža řluřba džeržana, řotruž wona řama wodžesche, mjes tym řo jejna řotra řhērluřch na řlawerje pschewodžesche. řschitzy řluřobnizy, tež řomoriza, bjerjechu nutry džel na tutym natwarjowanju. řjedžela bu řwēru w řožim domje řwojeczena a njedželřke dželo wostajene. řobej řnjeni džeržeschej řwēru na to, řo byřhu řo wřchitzy hřchow hladali a řdalowali. řořebje řtarasche řo řnjeni baronka řa to, řo by řana duřcha řhubjena njebyła, a wobřhadžesche ře řwojimi řluřobnyřkami mile a řahodnje a řladasche řich řwēru w cžaku řhorosczje. řodobnje cžinjesche tež řwojim poddanam a řhudži řhonichu jejnu pomoz. řa to pař mjesachu ju tež wřchitzy, wořebje jejni řluřobnizy, we wulfej cžesczi; najbōle wiřasche řomoriza s wulfej lubosczu na njej.

řchto bě tuta řomoriza? řři lēta bě wona nětko pola baronki řluřika. řschitzy džeržachu ju řa ewangeliřtu. řona bjerjesche s druhimi hromadže na wřchēm řchesczjanřkim waschnju džel, cžitasche w natwarjazyřch řnihach, wořebje w bibliji řwēru; jeno k řožemu blidu njelhodžesche řobu. řaronzy to drje nad- padže; dofelž pař hewak niřzo na jejnym řadžerženju wuřtajicž njebē, dha řo jeje wona dale wo to njeprašesche. řiřchczje bōle nad- padne bě, řo wona řenje niřzo wo řwojimaj řtarřhimaj ani wo řwojim řempřchidženju njepomni.

Bě czihi pjatk, ranishe natwarjenje bě řo řapoczako s řhē- řluřchom: „ř hłowa řrawnje řbita;“ na to bě řo bibliřka powjescz wo řnjeřowym řhodže k řmjerczi a wo jeho řchiznej cžwili wu- cžitala. řo tutym natwarjowanju mjesesche řomoriza baronzy nēscho řjewicž. „řodajczje mi“, wona řlacžo k njej džesche, „řo řym řam hacž dotal potajila, řo njeřym řchesczjanřka, ale řidowka, řurowa řidowka, jako řajřaž řym jeno teho dla do wascheje řluřby řtupila, dofelž bēch řlyřchala, řo řcže duřchna pscheczimo wřchitkim řudžom, ale řchesczjanřesje wēry řzyřch řo řwēru řdalowacz; tute řři lēta pola wař pař je mje wasche řadžerjenje, řiz je s bibliju psches jene a ře řotremuž řcže řamolutzzy psches řchizowaneho řesufa domjedžena, wo prawdže a wernosczzi řchesczjanřřwa polnje pschewēdcžila. Duž mam nětko to wutrobre řadanje, řo byř

psches řwojatu řchczenizu do zyrkwje řhryřtuřoweje pschijata było. řuto řadanje je řo ři dopjelnilo. řo dlēsřim rořwucžowanju w řchesczjanřesj wēry bu wona na řesom řhryřta wuřchczena.

řched wrotami wēcznosczje.

řlasřim řarym wořakam, řiz řu psched wjazy džyli 40 lētami psched řariřom leželi, je po mjenje řranzowřki wulki muž řhiers derje řnaty. ře wón tola tehdy s řismarřkom řbōncžnje mēř wu- jednal. řutōn muž řjawnje řoha řrēsjesche a řo psched řudžimi tuteje řwojeje njewēry řhwalesche. ře řwojich pořlednich lētach pař je na hinajřche myřle pschisřoř. ř jeho řestamencze mjenujzy tole řteji: „ře pořlednje lēta, hdyž řym bōle řam řa řo řiwy řym řwoju přjedawřchu njewēru wotpolořil a řym řo řařo k wēry pschiwobrocžil. ře řwojim dolřim, dželapōlnym řiwjenju mōžach wřchak na řoha řabycz; moje řwēdomnje pař je mje řařo k řohu domołalo. řa wumru we wēry do řoha jako jenicžesche a wēcz- nehō řtworicžela wřchitřich wēzow a prořchu řa řwoju řhudu duřchu wo jeho wulku řmilnoscz.“

řschelake s blisřka a s daloka.

ř Lupoje. řupjansřa wořada je po dolřim cžakanju řařo duřchownehō dostala. řnjeř řandidat řandriř je řo řandženu nje- dželu jako witar řarřesche mēsřa řwjedžēszy řapokasal.

ř Draždžan. řandžena njedžela bě džei wjēřela, jene du- řchowne řātare, řa nař řserbow. řařo řo nam drohe řože řlowo w łubej macžernej řeczi pschipowjedasche. řrēdowanje bě k řarac řomasřka s řudestez, řpowjednu wuczbu pař k. duřchowny řencz s řamjenza na řo wřal. řemscheryom bě 312, řpowjednyřch 135. řiwa rořmolwa řnježesche wjeczor přjedy wo nasřich řerbfřich řem- řchenjach w towarřřtwje řzornobōh. řowschitřownje řo pschjesche, řo byřhu řo řerbfře řože řluřby na njedžele polořike, na řotryřch řer- manki njeřbu. 90 procentow wopyřtowariřow pschidžje s řraždžan řamnyř. řuczř řu řermanř huřto řadžewani, řemschi pschitcz. řokolnyřch dla pař je nuřne, řo řerbfře njedžele ani do blisřosczje řermanka njepadnu. řo wařnyřch naleřnosczach budže řo pořdžisřcho dale jednacž.

— řabrikantojo řu řařo nowu přōřtwu na řejm podali, řo by řo řwjedžei řtjoch řralow řbēhnył, a řo na to powołaja, řo řo nuřny dželawy džei řhubi. řadžijomnje wřchnoscz na řwojim řtejnischczu řtejo wostanje, řo ma řo nam łuby řwjedžei řtjoch řralow tež dale řdžeržecž. řot 2. řomorj řtajeny, hdyž wot řonserva- řiwnyřch wothladamy, wřchak wjele woczakacz njeje.

— ř řruboczřach je řnjeř mřnyřki miřchtr řerřt řreibisřch wumrjel. řōn bēsche daloko a řchēroko řnaty psches řwoje wjedro- wēschczenje. řo řtejischczu mēřaczka, řaž je wōn to we řwojich řnihach rořpiřal, wōn wjedro do přēdka wēschczesche a bēsche tež polnje wot prawdosczje řwojich nahladow pschewēdcženy. řesřchto je wřchak řo jemu řaž wřchitkim wjedrowēschczeryam, druhdy řu řich wēschczenja řrychilc, druhdy niž.

„řombaj řōh“ njeje jenož pola řnjeřow duřchownyřch, ale tež we wřchēch psche- dawarňjach „řerb. řowin“ na wřach a w řudysřinje dostacz. řa řchřwōrcz lēta řlaczi wōn 40 řj., jenořliwe cžiřla řo řa 4 řj. pschedawaju.